

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3767/23
21.5.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Ирене Трифуновић Радуловић, председника већа, Јасне Беловић и Иде Никитовић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Драгослав Вученовић, адвокат из Гроцке, Петра Драпшина 15, против туженог ББ из ..., чији су пуномоћници Стеван Цветковић, адвокат из Београда, Цвијићева 107/5 и Драгиша Лазић, адвокат из Смедерева, Омладинска 2, ради утврђења, одлучујући о жалби туженог, изјављеној против пресуде Другог основног суда у Београду П 786/23 од 11.04.2023. године, у седници већа одржаној 21.05.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Другог основног суда у Београду П 786/23 од 11.04.2023. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Другог основног суда у Београду П 786/23 од 11.04.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је утврђено да је тужилац по основу одржаја сувласник са 130/1321 делова на кат. Парц. од 13,21 ари (земљиште уз зграду-објекат од 5,00 ари и воћњак треће класе од 8,21 ари) уписане у Лист непокретности број ... КО ..., а што представља део парцеле у површини од 130 м² и то дела у следећим мерама и границама: од тачке А (тронежа кат. Парц...., ..., ... КО ...) у правцу североистока границом са кат. Парц. ... КО ... преко тачака Б и В у дужини од 29,52+4,47+18,47+8,18 метара до тачке Г, затим границом са кат. Парц. ... КО ... у дужини од 1,38+3,10 метара до тачке Д, затим се враћа жичаном оградом у правцу југозапад у дужини од 1,32+1,87+10,88+15,25+30,56 метара до почетне тачке А, што је тужени као правни следбеник укњиженог власника пок. ВВ дужан признати и трпети и да тужилац своје право упише у катастру непокретности, а на основу ове пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка накнади износ од 112.800,00 динара.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени из свих законских разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде применом одредбе члана 386 и 402 ЗПП ("Сл. гласник РС", бр. 72/11 са изменама и допунама), Апелациони суд је оценио да је жалба туженог неоснована.

У поступку пред првостепеним судом није учињена нека од битних повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 ЗПП, на коју овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а неосновано се жалбеним наводима указује на битну повреду поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП јер је изрека пресуде разумљива, а дати разлози о битним чињеницама јасни и потпуни.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је укњижени власник и фактички држалац кат. Парц. ... КО ..., а тужени је ванкњижни власник кат. Парц. ... КО ... уписане у ЛН ... КО ..., јер решењем јавног бележника ... В-1-О.бр. 2633/21 од 03.02.2021. године наследио свог деду сада пок. ВВ, који је уписан као власник кат. Парц. ... КО ... са обимом удела 1/1. У дворишту тужиоца је породична стамбена зграда која се делом налази на кат. Парц. ..., а делом на кат. Парц. ... КО ..., а југозападно од ње налази се и више мањих економских објеката на делу кат. Парц. ... Двориште које користи тужилац ограђено је са свих страна према туженом делимично жичаном оградом на бетонском парапету, а у западном делу је жичана ограда на дрвеним стубовима.

Према налазу и мишљењу судског вештака геодетске струке Величка Јевтића од 05.01.2023. године тужилац у свом поседу држи део кат. Парц. ... КО ... и то у следећим мерама и границама: од тачке А (тронежа кат. Парц. ..., ..., КО ...) у правцу североистока границом са кат. Парц. .. КО ... преко тачака Б и В у дужини од 29,52+4,47+18,47+8,18 метара до тачке Г, затим границом са кат. Парц. ... КО ... у дужини од 1,38+3,10 метара до тачке Д, затим се враћа жичаном оградом у правцу југозапад у дужини од 1,32+1,87+10,88+15,25+30,56 метара до почетне тачке, а све у укупној површини од 130 м².

Према наводима тужиоца, тужени је поставио бетонску ограду од почетка плаца односно од улаза и та ограда ту стоји више од двадесет година. Отац тужиоца је кућу коју је вештак описао у свом налазу саградио 1980/1981. године. Тужиоца и његовог оца нико није ометао у коришћењу дела парцеле у оквиру његове ограде. Пре десет или више година када је извео геометра на терен како би уцртао кућу ради легализације, сазнао је да његова кућа делом прелази на суседну парцелу ... КО ..., а да је улаз који користи тужени заправо његов, односно да се води као кат. Парц. ...

Према наводима туженог изнетим приликом саслушања, неспорни су наводи тужиоца који се тичу бетонске ограде. Тужени и његови правни претходници нису ометали тужиоца у мирном коришћењу заузетог дела кат. Парц. ... у оквиру ограде, а тужени није ни знао да то припада његовом дворишту.

Полазећи од наведеног, након што је оценио да је тужени у конкретном случају пасивно легитимисан јер је законски наследник лица уписаног у катастар, применом чланова 20 став 1, 21, 28 став 4, 30 став 1, 70 став 1 и 2 и 72 Закона о основама

својинскоправних односа одлучио као у изреци пресуде.

На потпуно и правилно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио материјално право приликом доношења побијане одлуке, дајући за своју одлуку јасне и довољне разлоге, које у свему прихвата и Апелациони суд. Одлука је резултат правилног утврђења да су испуњени услови у погледу квалитета државине и протекла времена прописани чланом 28 став 4 Закона о основама својинскоправних односа, којим је прописано је да савестан држалац непокретне ствари, на коју други има право својине, стиче право својине на ту ствар одржајем протеком 20 година.

Како је од 1980/1981 године, односно од момента изградње куће на тужиочевом плацу која је у мерама и границама према налазу судског вештака захватила део парцеле туженог, до момента сазнања тужиоца за то, протекао рок од 20 година, посебно јер је између парничних странака неспорно да је тужени поставио бетонску ограду од почетка плаца пре више од двадесет година, правилно је првостепени суд оценио да је тужилац савесни држалац непокретне ствари, односно да претпоставка о савесности на његовој страни у законом потребном року за ванредни одржај, није оборена.

Жалбени наводи туженог којима указује да је тужилац у конкретном случају несавестан десет и више година, те да стога нису испуњени услови за стицање права својине одржајем, без значаја су за оцену правилности донете одлуке. Наиме, тужилац је у исказу датом 03.10.2022. године, навео да је пре десет или више година, када је излазио геометар ради подношења захтева за легализацију, сазнао да његова кућа, коју је његов отац градио 1980/1981 године, делом прелази на суседну парцелу. То даље значи да је тужилац могао постати несавестан најкасније на дан 03.10.2002.године, јер је за временску одредницу од „десет и више година“ могло протећи највише 20 година. Сагласно изнетом, на дан 02.10.2002.године је у односу на градњу куће (која је окончана током 1981.године, дакле најкасније 01.01.1982. године), већ протекао рок од 20 година за ванредни одржај у корист тужиоца.

Имајући у виду да се услови за легализацију куће цене у одвојеном управном поступку, нису од утицаја на примену института стицања својине одржајем жалбени наводи туженог да би и поред ове пресуде била потребна сагласност туженог за легализацију куће тужиоца.

Осталим жалбеним наводима не доводи се у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања и донете одлуке, па исти нису посебно ни образлагани.

Одлука о трошковима поступка донета је правилном применом одредбе члана 153, 154 и 163 ЗПП.

Из изнетих разлога, применом одредбе члана 390 ЗПП, одлучено је као у изреци пресуде.

Имајући у виду да тужени није успео у другостепеном поступку, применом члана 165 ЗПП у вези члана 153 ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке пресуде.

Председник већа-судија
Ирена Трифуновић Радуловић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић